

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 1.

Torsdag den 2. Marts 1916.

2. Aarg.

Vort Blad.

—o—

Naar vi nu har besluttet os til igen at udgive „Sunt qui dicant“, saa sker det først efter mange, lange og alvorlige Overvejelser.

Der er jo altid meget Besvær og Ansvar ved at udgive et Blad, og særlig da et Skoleblad. Men paa den anden Side er det altid morsomt at have sin egen Avis, der bringer alt, hvad der interesserer en Skolediscipel fra hans eller hendes egen Klasse.

Vi er da ogsaa sikre paa, at vi afhjælper et stort Savn, naar vi atter har paataget os Redaktionen af „Sunt qui dicant“.

Bladets Redaktion vil imidlertid i Aar blive noget mere planmæssig, idet hver Medarbejder faar sin særlige Rubrik at redigere. Der vil i Bladet komme en Rubrik for Kvinderne, redigeret af saa anerkendte Kræfter som Inge Albrechtsen og Ebba Munch-Sørensen, en Sportsrubrik, redigeret af Nyborg, og en Række smaa, oplysende Artikler om Spørgsmaal, der interesserer Skoleelever.

Men foruden dette vil der selvfølgelig komme morsomme Ting fra Skolen.

Da vi har besluttet at anvende Bagsiden til Annoncer, faar vi maaske i Aar Raad til at faa Billeder i Bladet; ligeledes kan der maaske blive Tale om at udsætte nogle Sportspræmier.

Indsendte Artikler vil selvfølgelig blive optaget, saafremt de er noget værd.

Redaktionen har paataget sig Arbejdet i Aar, saa Bladet er sikret saalænge. Det vil udkomme to Gange om Maaneden indtil 1ste Juli, derefter holder Redaktionen Ferie paa Grund af Eksamen.

Bladet bliver, som man vil se, langt mere afvexlende og righoldigt i Aar end i Fjor, og vi haaber denne Gang at kunde tilfredsstille alle de Krav, som stilles til os.

Redaktionen:

Arnold Kristensen, Redaktør.

H. P. Nyborg, Redaktionssekretær.

Svend Nordentoft, Kasserer.

Niels Tybjerg, **Inge Albrechtsen**.

Ebba Munch-Sørensen, **Kai Jensen**.

Kammerater!

—o—

„Højskamling“ er, som vi vel alle ved, en fornylig paa Skolen dannet sønderjysk Forening, hvis Formaal er at understøtte Bestræbelserne for at bevare Danskheden i Sønderjylland ved at vække Interessen derfor blandt den danske Latinskoleungdom. Jeg var med til at danne denne Forening, fordi jeg følte det som en Pligt at udbrede „Højskamling“, som søger at bevare vort Modersmaal, det Sprog, som vi alle skal skønne paa og holde

Hævd over, saalænge vi har det, thi vi ved ikke, hvilket Øjeblik Krigen kalder os, og vort Land skal staa sin Prøve. Vær derfor med til at støtte „Højskamling“. Det er rigtigt, hvad Ricard skriver i sin Bog, „Ungdomsliv“: Danmark er et lille Land, men det er dit Land, det har baaret dig, og derfor skal du ogsaa være med til at bære det. *V. Voldum,*

Dit Fædreland.

—o—

I denne Tid, hvor Krigen raser over næsten den ganske Verden, og gør mange Folk saa ulykkelige, tænker Du da paa, at Du ogsaa har et Fædreland, hvis Sikkerhed maaske kan komme til at staa paa Spil? — Tænker Du paa, at der en skønne Dag kommer en Fremmed, der vil plyndre dit eget dyrebare Fædreland og røve din og alle dine Landsmænds Frihed? — Og hvis dette sker, hvad vil Du da saa gøre? Ja, jeg behøver ikke at spørge dig derom. Du vil selvfølgelig gribe til Vaaben og kæmpe for dit Fædreland til sidste Blodsdråbe; for Danmark er nu vort. Her har vore Forfædre levet før os, og de har lært os at elske og ære det, fra vi var smaa. Men det kan ikke alene nytte, at vi vil værne det, naar Faren er her; vi maa søge at forebygge dens Komme, og kan vi ikke det, saa maa vi gøre vort Land skikket til at møde den. Og den bedste Maade, dette kan gøres, er ved at befæste vort gamle Danmark; men dette kan ikke finde Sted saalænge, det radikale Parti er ved Roret.

Vi skal ikke lytte efter de Røster, der raaber op om, at det ikke kan nytte noget at forsvare os — for vi bliver taget alligevel.

Hvis vi ikke vil gøre noget for at bevare vort Fædreland, fortjener vi slet ikke at have noget.

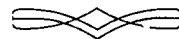
Lad os derfor slutte os sammen — store som smaa — og sætte alt ind paa at beholde vort Fædreland og dermed vor Frihed!! *A. d.*

Sporten.

—o—

Kammerater, vi skal have System og Fart i vor Sport i Aar. Det er en Skam, at vi ikke staa som Nr. 1 blandt Skolerne med Hensyn til Fodbold, og det er vor egen Skyld, for der findes her ved Skolen mange gode Enkeltspillere, men Sammenspil har vi intet af, og det kan kun komme ved Træning, derfor træn. Bestil noget i Fodboldtimerne, hæng i, mød, naar vi træner om Eftermiddagene, og naar I ikke har noget bedre at bestille; træn jer i Løb, ellers vil det gaa, som det gik sidste Aar, vi var trætte i sidste Halvleg. Det er ogsaa paa Tide, vi begynder at spille. Det er 3 Uger siden, de begyndte paa Herlufsholm, der sætter de alt ind paa at banke de andre Skoler, alt-saa ogsaa os, men lad os gøre det samme, lad os komme til at begynde saa snart som muligt, saa vi kan opnaa et godt Resultat.

H. P.

Æventyr.

—o—

Det forekom sikkert alle Tilskuerne som en Drøm, som et rigtigt Æventyr — med Ophold paa Vejen. Der manglede imidlertid lidt i, at det havde været fuldkomment. — Kapellet virkede jo brillant, naar man undtager, at det til Stadighed var et Par Takter agterude, eller at det faldt ind lidt anderledes, end til de mange Prøver. Smukkeste lød det dog, naar det ikke spillede. Vi gaar videre i vor Lovprisning. Maskinmesterens Opstilling var vidunderlig. Han burde have et extra Tilnavn, som Den flyvende Hollænder, Mefistofeles, eller maaske „Lysets Engel gaar med Glans . . .“; for hver Gang de rørende Steder kom, hvor Tilskuerne sad badet i Taarer, saa kom han brusende som et Vindpust over Scenen uden Bjældeklang. — Ner med Bommen. — Det vil blive for meget at rose de enkelte Skuespillere, undskyld, det var ikke ment saa slemt, *Optræden* menes der.

Man forstaar blot ikke rigtig Hostrups Mening med Ejbæk. Vi faar at vide, at han er Teolog, men jeg for min Del synes ikke, han behøver at øve sig i at messe, og især ikke paa saa spændende et Sted eller Steder, som det skete hin beundringsværdige Aften. NB. De var morderlig længe om at naa ned til

Vandet, $6\frac{3}{4}$ Minut. — Ner med Bommen. — Kråns ku' de ikke sætte Pigtraad om. Han maa da kunne taale at gaa med Handsker, siden han er kommet til Politiet. Forresten skulde han klæde sig noget mere omhyggeligt paa, Hva' behar. Vi ta'r den i Luntetrav, ikke sandt Tybjerg. Naa, den, der kører med Stude, eller den, der kommer for sent til Toget, kommer osse med, uden Bjældeklang, alt iberegnet. Jeg hørte een citere Mark Twain, da du listede ind til den bedrøvede Ejbæk, han sagde: Trav, trav, nu kommer de døde ridende. Lille Tybjerg, du ku' da godt have stukket „den søde, lille Frøken“ en Lap Papir og ikke have brølet, som om det var det vigtigste i Stykket. Jeg har inte noget, jeg gaar videre. Resten brille-rede ligesaa meget, som de øvrige. Jeg kan trøstigt sige, at Rektor har i Sinde at give Vermund et Plus for god Oplæsning. Herløv laa ordentlig og slangede sig paa Madratsen, medens Personalet maatte staa op i Omklædningssalonen, selv Damerne. Den gode Assessor ønskede vist, at han engang kunde blive ædru, sikken en Kæfert han saa skulde ha' sig — det sled paa Saalerne.

Athene, gamle Siv, kan du skære en Sæson endnu. Skal det være Faust næste Gang, eller maaske Kong Ødipus Bedre Held næste Gang, særlig med Musikken, Personalet og Valget af Stykket *H. P.*

Haslev Gymnasiums Dardanellerstræde.

—o—

Vi har jo alle læst i vore Aviser, at Englænderne har sat meget ind paa at forcere Dardanellerne, men det mislykkedes fuldstændig for dem.

Haslev Gymnasium har ogsaa et saadant Stræde, nemlig det, der fører fra Gangen og ind til 4. M., Realklassen og Fysikværelset. De Klasser, der her spiller Englændernes ynkelige Rolle, er I. og II. G. (matem. - natur.), som stadig forstyrres ved fjendtlige „Krydseres“ Sejlads gennem Strædet. Dette sker imidlertid kun i ca. 5—10 Minutter efter at Timen er begyndt; dette kan endda gaa; men naar Krydserne viser sig midt i Timen, saa synes jeg, at det er mere end lovligt. Jeg vil fortælle om en saadan Dag. Da Realklassen og 4. M. var kommet til Ro, hvilket i Almindelighed varer temmelig længe, da disse Klasser er af en urolig Natur, saa kunde vi først komme til at

arbejde. Da vi var blevet færdig med „Tygning af“ Parlamentering o. s. v., begav vi os i Lag med Forsøg Der var Stilstand i Naboklasserne, kun Matematiklærerens og Dansklererindens skarpe Stemmer hørtes. Vi var ved det vigtigste af Forsøgene, vore Hjerner var blevet renset for alle andre Videnskaber, og vi fulgte nu med Interesse, Angst og Spænding Forsøgets Gang; da aabnes pludselig Døren fra 4. M. og en Pige viser sig og gaar, uden at gøre den mindste Undskyldning, gennem Lokalet. Bums Kakkellovn! der faldt vi straks tilbage til denne Jord fra Fysikkens hellige og evige Templer; men det skulde blive endnu værre, for lidt efter aabnedes atter Døren og en rødhaaret Knægt, kalveknæet og med falmede Laksnuder viser sig og gaar ligesom den forrige gennem Lokalet uden saa meget som at sige: „Undskyld“ eller lignende. — Har man kendt Mage til Uforskammede? — Men Maksimum var alligevel, at endnu en Dreng fra 4. M. kom ud til os og vilde være med ved vore Forsøg. Selvfølgelig fik Vedkommende et Spark og „herut af Lemmen i en Fart.“

Man kan nok tænke sig, at denne Time fik et negativt Resultat for os, og jeg synes, at d'Hrr. Lærere skulde tænke paa Følgerne af at sende Elever ud af Klassen. *A. d.*

Har De hørt —

at Skuddagen paa Haslev Gymnasium var ganske usædvanlig haard for de stakkels Mandfolk. Alene i II. G. blev der friet tre Gange til den samme, hvorefter han blev baaret næsteu besvimet bort, og at den samme unge Mand besluttede at sige „ja“ til alle tre, da han ellers vilde blive ganske og aldeles ruineret paa Grund af de mange Par Handsker, han skulde give.

at een i II. G. kalder alle Mand, der glør, for „glørværdige“.

at I. G. og 4. M. har byttet, saaledes at I. G. er kommet paa 2. Sal og 4. M. i Stuen. Naa, det kan maaske have sin Berettigelse, Voksne skal jo sammen med Voksne, Børn med Børn.

at Skolen har opdaget et nyt vittigt Hovede, nemlig C. W.; ved Lysbillederne Fredag den 24/2, ytrede han, da Politibetjenten kom gaende med en lang Stang: „Det er en Lynafleder“.

at Hr. Sønderlund har anskaffet en ny Kvartalsvittighed. I Anledning af at der er nogle Stykker, der bruger Lorgnet i II. G.: „Klassen brillerer.“

Ægteskab.

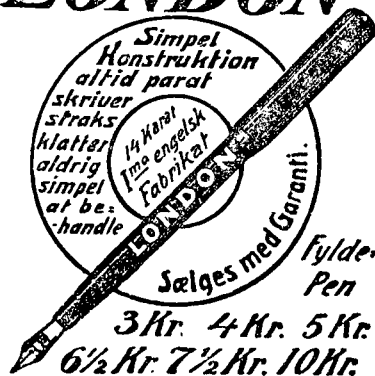
En enligstillet Herre, 27 Aar, søger Bekendtskab og eventuelt under særlige gunstige Forhold Ægteskab med en Dame af samme Alder. Diskretion loves og fordres. Billet, „Du skønne Ubekendte“, bedes indsendt til Joh. A. Kristensen.

NB. Det bemærkes, at det ikke er Hr. Kristensen, der søger Ægteskab.

Husk
Lauritz Smiths
Boghandel,
Haslev. Telefon 8.

Støt de Averterende!

“LONDON”

Største Udvalg i
Alfred Jensens Boghandel.

Skotøjshuset.

Haslev største
Skotøjs-Etablissement.
Enestaaende Udvalg.

Reparationer
udføres prompte.

Hertz. Haslev. **Tele. 230.**

Lingeri.

Sports-Fodtøj.
Skræderforretningen
anbefales.

J. Jespersen-Skree.

Telefon 32. Haslev.

Haslev Kiosk

ved Alfred Møller.

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonøer
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270. (Samtalestation.)

Averter i vort Blad!

Trykt i
Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.